

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Vremea de-apoi.

Gyulavári e o comună mare curat
ungurească, cu 500 numeri de case;
3000 suflete; după religie cei mai mulți
reformați; în comitatul Bichiș.

Foaia unguerească »Arad és Vidéke«
din Arad, scrie într'un număr al seu
din săptămâna trecută:

»Correspondentul nostru din *Giula* (de
care e aproape Gyulavári) ne trimite o veste
într'adevăr întristătoare și isbitoare, care ne
arată mai bine că ori-ce articol, starea tristă
a acestei țeri! *Credincioșii bisericii reformate*
din Gyulavári, mai mult de jumătate, au ho-
tărât să iasă din sinul bisericii, și să se arunce
în brațele afurisitei neconfesionalități! Pipir-
niciții maghiari de posomorît nume, prevestitorii
trști ai necredinței, au înștiințat aceasta și în
scris la solgăbirul locului, care, silit de lege,
a trebuit să iee la cunoștință fapta. Este
acesta un semn foarte întristător pe pragul
miei a doua de ani, tocmai când Vaszary
atât de frumos a arătat, că Ungaria a fost
susținută o mie de ani prin sabie și *cruce!*
Necredința, nemoralitatea ce se lățește, hordele
neconfesionale, negreșit că nu o vor mai
susține!»

Guvernul unguerec, când alătura
cu ridicarea Jidovimii pe o treaptă cu
biserica lui Christos, și cu introducerea
căsătoriei civile, a adus și trista lege a
neconfesionalității, de-a putea trăi adevă-
tă, cine vrea, și fără să se mai țină de vre-o
biserică, de vre-o credință, — a urmărit
un scop păcătoș: de-a face cât se poate
mai mult cu puțință poporului să se
smulgă de sub înrîurirea preoțimii, ca
să-l poată apoi cu atât mai ușor apuca
el, guvernul cu zbirii sei, și să-l poarte
încotro va vrea. A avut în vedere
negreșit, ca *popoarele nemaghiare* să
se tae mai ales de ascuțișul înveninat
al acestui cuțit ce li-se pune în mână.

Poporul nostru însă, mulțumită ce-
rului, dă dovezi frumoase că a înțeles
la vreme primejdia, și așa umblă cu el
că nu se tae! Căsătoria civilă o prețuește
numai cât se cuvine, și se alipește și
mai departe de sfântul locaș al lui D-zeu
și de binecuvântarea altarului lui, —
ear' de cealaltă lege, a neconfesionalității,
nici nu vrea să audă și să știe! Se vede
însă că vrea să audă și să știe răsfățatul
popor maghiar, și el face începuturi de
folosire de lege, care de va da spornic
nainte, are să-l ducă pe acest popor
mai repede de cum ai crede, în brațele
scufundării, decădinței și — perirei!

Să ne întorcem cu groază fața de
cătră pilda înșinoraților dela Gyulavári,
care pentru cei-ce o vor urma, va apropia
foarte repede vremea de-apoi!..

Conferența — oprită.

Vestea că Românii vor să se adune
încă odată, și chiar acum în zilele sâr-
bărilor millenare, în o conferență, care
putea să aducă hotărâri ce numai bun
nume nu le făcea Ungurilor și guver-
nelor unguerești în fața străinătății, —
'i-a scos din judecarea rece a faptelor,
'i-a înfricat, și foile jidănite au început
a cere în gura mare **oprirea confe-**
renței! Asta s'a și întâmplat. Luni,
în 11 Maiu, dl Dr. Rațiu a primit
hotărârea primarului orașului Sibiu,
prin care **oprește ținerea confe-**
renței. Din pricina aceasta dl Dr.
Rațiu a vestit publicul prin o scrisoare
tipărită în „Tribuna” de Marți, că
conferența se amână pe timp nehotărît.
În contra opreliștei a înaintat îndată
recurs.

Dragoste de porunceală?

Cel-ce mai crede că poporul ro-
mân poate fi minat așa ca o turmă
neștiutoare încotro vrea cutare ori cu-
tare »puternic«, să-i fie de bine cre-
dința, dar' noi ne bucurăm văzând zi
de zi mai multe dovezi, că asta nu se
mai poate! Românul, chiar țeran fără
carte fiind, azi dorește și cere să știe
ce vrei cu el, și numai acolo te ur-
mează unde vede că e spre binele și
omenia lui să meargă, încolo ba!

În comitatul nostru a dat poporul
o strălucită dovadă despre aceasta, prin
protestele multe înaintate la vicișpan
contra congregației de paradă, pentru
cari când a fost întreat de solgăbirae
și încercat a fi înfricat, a respins în
chip mândru dela sine și înfricarea și
„luminarea” „Mărilor-Lor”.

Acum că se poruncise pe Dumineca
trecută slujbă d-zească millenară, de
mulțumită și proslăvire a nației maghiare,
aflăm că același popor, pe multe locuri,
a dat earăși și earăși, așa cum s'a pri-
ceput, semne foarte vii despre aceea,
că nu merge treaba să-i poruncești lui
să facă lucruri ce nu-i sunt la inimă.

Știind că mergerea lui la biserică
în acea zi, va fi tălmăcită ca o alipire
la milleniu, poporul în multe locuri a
lipsit cu totul din biserică.

În Orăștie biserică gr.-or. de pildă,
a fost neobicinuit de goală, deși alte-dăți
e bine cercetată, de încă e prea mică!
Un Ungur din *Binținți* venind Luni la
Orăștie spunea: n'am fost Duminecă
decât eu și frate-meu și preotul în bi-
serica românească, încolo nici un Ro-
mân! În *Balomir* niscai flăcăi mai aprigi
au luat limbile clopotelor, ca să nu
poată fi trase în prearăș, și Dumineca
oameni în biserică ca'n palmă. În
Cugir au făcut deasemenea peste pu-
tință tragerea clopotelor, luându-le ma-

nerile de lemn de cari sunt legate
funiile, și biserica goală. Și, trebuie
însemnat, în toate aceste comune, po-
porul nu e deloc stricat ori uritor de
biserică. Din contră. Dar' prin asta a
voit să dovedească, că dragoste de po-
runceală el nu e aplicat să arate nimă,
nici chiar încrezuților noștri stăpânitori
maghiari! Același lucru s'a făcut și în
alte părți. Preotul din *Bucium-Cerb* (în
Munții-Apuseni) a trimis »Tribunei«
Dumineca trecută următoarea telegramă:

»Astăzi biserica *Bucium-Cerbului*, a fost
cercetată la serviciul divin, numai de *subscrisul*
singur! Todescu, preot«.

Și pe câte locuri încă se va fi repetit
aceeași arătare. Mărturisim, că Unguri
de-am fi, ne-ar durea mult inima văzând
aceste semne. Dar' ce să le faci, dacă
ei vor cu ori-ce preț să încerce marea
cu degetul și dacă cred despre noi așa
de puțin, încât gândesc că chiar și jertfă
sfântă vom aduce pentru ei, dacă numai
ne — *poruncesc!*

Fostu-li-a lipsă de aceste arătări?

Primarul Vienei.

În săptămâna trecută s'a întâmplat
alegerea de primar al Vienei, acum a
cincia-oară. În urma întrevierii Maie-
stății Sale, retrăgându-se Dr. Lueger,
a fost ales Dr. *Strobach*, un amic al lui
Lueger. După alegere densusul a ținut
o vorbire în fața consiliului comunal,
în care a declarat că așa primește ale-
gerea, că ori-când va cere partidul, el
se va retrage făcând loc doritului tuturor,
Doctorului Lueger.

A fost primit îndată de ministrul-
președinte Badeni, și în vorbirea avută
cu acesta, noul primar a declarat, că
partidul creștin contrar Jidănimului, nu
'și-a schimbat nimic din vederile și ho-
tărârile sale, la care și el ține cu toată

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Ilusii...

Mă tem de voi ilusii mândre,
Ce sufletul îmi stăpâniiți,
Căci prea voi dulce îmi zimbiți...
— Fugiți!..

Și de dorințele nebune,
Ce 'n sufletul meu troeniți
Mă tem. O, voi mă amăgiți!..
— Fugiți!..

Căci prea e sfânt norocul care
În taina voastră-mi zugrăviți,
Ca să puteți să-l împliniți!..
— Fugiți!..

Dar' dacă inima robită,
E prea târziu s'o desrobiți:
Ca fără milă s'o sdrobiți,
Nu mai fugiți!

Elena din Ardeal.

Clipe dulci...

Cât de bine-mi pare! Earăși
Am putut vorbi cu ea!
Inima 'n mine rîdea,
Așa dulce 'n suflet toată
Vorba ei îmi picura...

E atâta tineretă
Și atâta gingășie
În ființa ei, că-o mie
De 'mpărați prin țeri să-și caute
Nu-și găsesc ca ea soție!

Când s'a depărtat grăbită,
Zăpăcit și 'nduoșat
După ea privind am stat,
Și un nor ușor de lacrimi
Ochii 'mi-au întunecat...

Piccolo.

Premii școlarelor.

Pentru nimic nu am putea stăru, mai
cu dinadins, în aceste zile, ca pentru aceea,
ca la examene să se dea școlarelor celor buni,
drept recunoaștere și încoronare a sîrguinței
lor, premii. Premiile însă să nu fie nici bani
nici de ale mîncării, nici alte lucruri trezi-
toare de poftă ori lăcomie, ci numai și nu-
măi cărți potrivite! La alegerea cărților ce
să le dăruim școlarelor, să fim apoi călăuziți

de două gânduri: ori că din carte școlarul să
dobîndiască cunoștințe noue și folositoare, ori
că prin ea să se hrănească și mărească în-
tr'însul dragostea de a ceti. Firește, darul
cel mai norocit e, când îi vei putea da ti-
nărului o carte care să întrunească amîndouă
aceste însușiri, să-i facă adevărată și plăcere ce-
tindu-o, și să se aleagă și cu învățături bune
după cetire.

Domnii învățători, preoții și părinții, vor
face un lucru îndoit și întreit de bun, de vor
urma sfatului nostru, căci ei vor folosi deșteptării
tinerimii și luminării ei, și vor da un ajutor
și literaturii noastre pornite spre drumul unui
bun avînt, dar' încă tot prea slab spriginită,
deși ar vrednică un sprigin și mai și. În cele
următoare noi le vom spune, pe ales, cărțile
ce le sîntim ca nesmintit vrednice a se da
tinerimii școlare, drept premii. Ne e ușor a
vorbi despre aceasta azi, în urma nobilelor
întreprinderi a fraților noștri din România, de
a scoate cărți ieftine și bune, cât muncitor cu
palma să fie, și încă să nu simți greutate
dorind să-ți iei cărți de cetit plăcute și fol-
ositoare.

În fruntea tuturor, trebuie să punem
firește, neîntrecuta „Bibliotecă pentru toți”
dela București. Din această bibliotecă, cu
jucării de prețuri poți cumpăra cărți de zeci
de ori atîta vrednice pe cât ți-se vînd! Eată

cari anume le recomandăm noi ca premii
pentru examene:

Nr. 16. 25 și 39: „Povestea vorbi”
de Anton Panu; trei cărțile pline de înțe-
lepciune și povățuire spre bine, pusă sub ochii
cetitului în versuri foarte frumoase. N'ar
trebui să fie tiner care să nu le fi cetit. A.
Panu e un Gură-de-aur al nostru al Românilor!

Nr. 20: „Legende istorice” de D. Bo-
lintineanu, poetul cel cu inimă mare pentru
frumoasele fapte istorice, pentru vitejia în
răsboaie, pentru iubirea cea înfocată de neam
și de moșie. Cine n'a auzit de poesia „Pe
o stîncă neagră într'un vechiu castel” și celelalte
mult cântare și iubite pentru focul și mândria
națională a lor? El a scris multe de acestea,
toate frumoase, ear' în volumul de care
vorbim sînt scoase pe ales 31, floare a le-
gendelor lui Bolintineanu! Dați-le în mîna
tinerilor ce știu ceti, și un lucru bun ați făcut!

Nr. 17: „Istorie” de d-na Colomb, ce-
va neîntrecut de reușite într'u a împreună:
frumosul cu folosul! Mai ales copilelor să li-să
dece aceste istorioare, căci nu se pot prețui
de binefăcătoare ce sînt pentru ele!

Nr. 7 și 40: „De prin veacuri” de
Carmen Sylva (Regina României), două volu-
mașe cu nuvele scurte, scoase mai vîrtos din
istoria poporului românesc și în cari acest

tăria, și că nici el nici partidul seu, la sărbătorile millenare ungurești, parte nu vor lua!

Asta 'i-a durut ear' rău pe Unguri, fiindcă toată Viena oficială este înfățișată la Pesta la milleniu și aci trebuia să fie și primarul împărăteștii cetăți, și eată că primarul, unul dintre cei mai sus puși în oraș, — declară că *nici vorbă se vree să știe ceva de milleniu*, deși Maiestatea Sa a venit la el.

Sârbia și Ungurii.

Semnele de supărare a Sârbilor asupra Ungurilor se înmulțesc tot mai mult. După oprirea împunerișilor sârbi din Viena și Pesta de a merge la deschiderea milleniului, a urmat săptămâna trecută arderea unui steag național unguresc în piața-mare a Belgradului-sârbesc. Era tot orașul de față și poliția nu a oprit demonstrația. Foile ungurești au început a țipa ca din gură de șerpe pentru așa o batjocură, și atunci deodată a sosit vestea, că căpitanul poliției din Belgrad, Nicola Stefanović, a fost înlăturat din post pentru-că a lăsat de s'a putut întempla arderea steagului unguresc. Bucurie, Doamne, în fii lui Árpád-Izrael! Peste 2 zile însă vine știrea că același Stefanović, de aceea a fost ridicat din postul avut, ca să fie înaintat la altul și mai sus. A fost numit șef, căpetenia peste toată poliția țerii, nu numai peste a orașului, cum era până-aci! Earăși duși de apă rece!

Ce e mai frumos e, că gurișele foi maghiare, acum că ved că nu toată lumea vrea să se sperie de o fală-goală ca aceea ce va să zică »Maghiar«, o iau pe altă coardă și se fac că nu le pasă; ci-că-s prostii ce se fac în Sârbia!...

Milleniul la sate.

Primim următoarea interesantă scrisoare dela sate, despre cum poporul nostru, pe unde e mai deștept și ce-țește foi, a »sărbat« milleniul. Ea este luată dintr'un sat, dar' e, negreșit, icoana mai multor sate. Eată scrisoarea:

Bulbuc, Maiu 1896.

Dle Redactor,

Duminecă în 10 Maiu având o treabă în comuna Balomir, am plecat de dimineață de acasă cu gând să iau parte și la slujba d-zeească. Am ajuns în comună tocmai pe când bătea doba să meargă oamenii la biserică. Mă prinse mirarea cum se poate să bată doba ca să meargă oamenii la biserică, că doar' pe la noi merg creștinii și fără dobă! Întrebai pe un om de ce se face aceasta?

popor e cu multă dragoste și laudă descris Nr. 7 are în frunte și portretul Maiestății Sale Reginei, și e prea vrednic a face dar cu el tinerimii, și băieților și copilelor.

Nr. 35: „La gura sobii“, glume și snoave de Dumitru Stăncescu, cuprinde istorioare hazlii auzite din popor și puse în formă frumoasă, dl Stăncescu fiind unul dintre cei mai buni mănuitoari ai limbii românești, și anume a celei populare. Au să placă foarte mult băieților snoavele și poveștile acestea, și ele vor desvolta într'înșii negreșit dorul de-a mai ceti și altele.

Nr. 28. 29. 30. 31. 32 și 33. „Scrierile lui Ioan Creangă“, unul dintre cei mai cu duch scriitori români; plin de veselie și învățătură în același timp. Ori cât de trist ai fi, el îți face voe bună și-l îndrăgești de nu-l mai uiți!

Nr. 1. „Povești alese“ de Andersen, recunoscute de toată lumea ca modele de lucrări moralisătoare și plăcute. Nu se pot spune destule cuvinte bune despre aceste povești.

Nr. 2. „Paserile noastre“ de S. Fl. Marian, earăși lucrări ce au să placă, spunând despre fiecare pasere o poveste ori și mai multe, că adevărat ce a fost ea înainte de a se fi făcut paserea ce e? Va trezi în ei și dorul

'Mi-a spus că astăzi nu poate să rămână nime acasă, și e poruncă mare ca să meargă; nu vezi că și jandarmi umblă prin sat tot numai ca să silească pe oameni să meargă la biserică? Am auzit pe un jandarm întrebând pe un om: »Moi? nu merge la biserică?« Teranul răspunse strîmbându-se: »Nu pot, dle, că mă doare foalele« și se ținea cu mâna de foale... Ear' alții ziceau că nu pot că s'au »ciumurluit« de mâncările cele multe de aseară ce s'au benchetuit la Peșta în onoarea Milineului! Eu m'am dus în biserică, și zeu că-s oameni de omenie în Balomir, că 'mi-au făcut loc ca la un craiu, puteam șede în toate scaunele din biserică, că nu mă oprea nime! Afară de dl preot, învățător, birău, cășerul, un cantor și 3 mueri bătrâne, nu erau alții! Când cânta preotul și diecii, suna biserică a pustiului! După biserică am plecat prin sat să-mi caut omul. Și unde 'mi-l aflui? La japănuș Klein în crășmă, cu alți mai mulți. 'I-am ocărit pentru această »rătăcire în credință«, că în loc să meargă la biserică. ei se duc la crășmă, și încă la un Jidan Li-am spus că-i voi du în gazete! 'Mi-au răspuns că aceasta așa se căde să o facă astăzi în cinstea Milineului aicia la Itig, fiindcă aceasta încă este o odraslă a cinstului Milineu! Am plecat lăsându-i să se-și petreacă dară mai de parte în cinstea sfului Milineu. Ear' eu iacă 'i-am și dat în gazete, ori s'or mânia pe mine ori ba.

Un Moț din Bulbuc.

*

Livezeni, Maiu 1896.

În Dumineca orbului preotul locului, potrivit circularului metropolitan — trebuia să slujască așa zisa »liturgie millenară«, ear' învățătorul să vină cu copiii să cânte la biserică. — Numai cinci copii a avut însă, și și aceștia dintre cei mai slabi, și nici unul din apropierea bisericii, pe ceialalți îi reținuseră părinții acasă! Când preotul și învățătorul au ajuns la biserică, au aflat biserică deschisă, dar' goală: cantor și crâșnic ca 'n palmă! A început preotul împreună cu învățătorul a slui utrenia, ca de obicei. Sfânta liturgie însă nu s'a pntut face, deoarece, conțrar obiceiului din această comună, în acea zi nici chiar prescuri nu s'au adus la biserică! În alte Dumineci și sărbători biserică e tes cuită de oameni. Și până acum n'a fost nici când Duminecă sau altă sărbătoare, în care să nu se fi adus prescuri la biserică.

Că preotul local ar fi îndemnat poporul să se facă așa, după-cum se svonise știrea prin Petroșeni, nu e adevărat. Meritul dânsului e numai că supunându-se ordinațiilor metropolitane, a lămurit la timp circularul acestuia în biserică în întreg cuprinsul seu. Incolo n'a îndemnat poporul nici ca să iee nici ca să nu iee parte.

de-a cunoaște paserile și istoriile lor și mai încolo.

Acești 16 numeri, volume din »Biblioteca pentru toți«, le recomandăm noi ca premii în școalele populare. Sânt unul ca altul mai bun, numai lamură și frumuseță!

În »Biblioteca de popularizare« Nr. 3 cuprinde »Nuvele și povestiri populare« de Lew Tolstoi, care e earăși foarte potrivit ca premiu, pentru nobila țintă de care e condus marele scriitor rusesc: de a îmbunătăți prin scrierile sale, inimile oamenilor și a le îndrepta spre bine.

Atât deocamdată. Am avea noi încă de recomandat și alte scrieri bune, dar' pentru prețurile lor prea mari, aneove credem c'am fi ascultați. Cum acestea ce le-am înșirat, sânt așa de ieftine, că nu se poate aștepta mai ieftine (abia 16 cr. un număr ori-care), nădejduim că la examenele de prin comune, se vor vedea multe puse pe masă, și se vor împărți școlariilor.

Se pot avea toate dela librăriile române din Sibiu, Brașov, etc. ear' în Orăștie dela librarul F. Schüser. A se trimite prețul și (cerând mai multe) un timbru pentru porto. Prețul poate fi trimis și în timbre postale.

Nello.

Dacă e vorba despre aceea că a cui e vrednicia pentru purtarea asta a oamenilor, apoi aceasta 'i-se poate atribui numai mult prețuitei noastre foi: »Revista Orăștiei« și celor-ce o țin, și cari au cetit și tălmăcit poporului cele scrise de ea în nrul 17 din estan.

Surducamul.

Ispită millenară

Merisor, Maiu 1896.

Onorată Redacțiune!

Cuvintele dlui vicecomite din Deva, că pe cei-ce cu mâna lor s'au scris în proteste, nimeni nu 'i-a întreat, nu-'s tocmai întemeiate pe fapte. Notarul din Petrila, Bólog János de două-ori a venit în Merisor să facă ispită millenară, și n'a luat la întrebare numai pe cei-ce nu știu scrie, ci și pe cei-ce au scris în inșiși. Dovadă Ioan Mărac, George Poinar, Petru Dragota.

Apoi protopretorul din Petroșeni, Buda, de ce a ispitit pe Ioan Rus Androne? Doară nici acela nu știe scrie? Ba pentru-că e primar și totuși a îndrăsnit a subscrie!

In cauza ispitei, înfricării și amenințării contra celor-ce au scris Protestul-recurs din Merisor contra milleniului, s'a trimis la Redacțiunea »Tribunei« un frumos articol scris de Isidor Saturn, preot, Ioan Rus Androne, primar și Ioan Mărac, unul din cei ispițiți. S'a pus la postă în 30 Aprilie st. n. 1896 și am primit răspuns dela »Tribuna« că nu 'i-a primit!

Destul că recursul din Merisor a îndemnat pe dl vicecomite să trimită asupra noastră ispititorii. Am știut-o însă noi dinainte, și am fost pregătiți, și când au venit și s'au pus pe lucru, mai mare îmi era dragul să ascult disputele între popor — și notarul Bólog, și cu toate-că a venit de două-ori în comună și odată a trimis »țărăcălu« după »contra-recurs«, n'au putut să afle nici măcar un vînzător, ba 'i-s'a spus că dacă va da vicecomitele obligație că atunci când vom sărbători și noi venirea noastră sub Traian de 2000 ani, ne vor da și ei nouă bani, nici atunci nu-'l retragem! Alții au răspuns că noi când ospetăm ori jelim, nu cerem la nime ajutor! Alții că n'avem de ce ne bucura, eară bravul primar 'i-a arătat două istorii, una românească, alta ungurească, din care îi dovedea că noi am venit naintea lor cu 870 ani și că noi n'avem nimic cu Atila, ci cu Traian!

Vîzînd notarul răspunsurile primarului Ioan Rus Androne, 'i-a predat pe mâna protopretorului, care citându-'l, 'i-a luat întâi cu buna, apoi 'i-a ocărit, pe urmă 'i-a înfricat, zicîndu-'i: D-Ta dacă așa faci, nu mai poți fi domnu Biró«, dară primarul verde 'i-a zis: »Dle, apoi ca să nu-'ți dau vreme ca d-ta să mă ridici din slujbă, fă bine ia la cunoștință absicerea mea!« — dară vindere n'au putut dobândi!

Mare fu bucuria poporului când aflară în »Revistă« interpelarea domnilor din Deva la vicecomite! Fie sigură națiunea maghiară cu toți sfetnicii sei, să cu apucături de acestea n'o să ne câștige, ci mai vîrtos o să ne ali-pească de scumpa noastră națiune și limbă!

Adevărul.

Milleniul în Orăștie.

Mai întâiu o îndreptare. Data sărbătorilor propuse de clubul unguresc din loc, e 8 Iunie n.

Eată acum răspunsul dat de clubul român din Orăștie la propunerea clubului maghiar de-a se sărba și din partea orașului nostru milleniul pe un picior mai mare:

»Clubul comunal român, pentru următoarele motive, nu este în poziție a primi propunerea făcută de membrul în reprezentanța comunală D. Dosa, referitor la arangiarea unei sărbări millenare în Orăștie:

a) Clubul român ține, că reprezentanța comunală nu este bine să se amestece în lucruri și discuțiuni politice, de vreme-ce asemenea lucruri chiar și după lege sânt scoase din competența comunelor, fiind jurisdicțiunea comunelor restrînsă la afacerile strict comunale;

b) programul oficios staverit de guvern încă nu trage în combinație comunele, ci numai municipiile comitatense la arangiarea sărbătorilor millenare;

c) orașele și comunele peste tot nici nu arangiază asemenea sărbări;

d) spitalul proiectat ar aduce cu sine sarcini insuportabile;

e) proiectul conmembrului D. Dosa trece peste limitete admise prin lege și, referințele noastre modeste, este ținut în stil prea mare și șgomotos.

In vederea însemnătății ce o are fără îndoială existența de 1000 ani a statului nostru comun, Ungaria, clubul român, dacă celelalte cluburi o cer, nu are nimic în contra, ca acest moment important să se eternizeze și în comuna noastră prin crearea unei fundațiuni comunale sau filantropice.

Clubul român din partea sa așa crede, că între împregiurările actuale mai potrivit ar fi, a vota în sarcina comunei 3 stipendii millenare permanente de câte 200 fl., destinate pentru atari 3 industriași, ce locuiesc în acest oraș, cari ar fi apți și aplicați a cerceta pentru perfecționarea lor ulterioară, cursuri sau școale speciale din patrie, cu asemenea menire.

Cluburile maghiar și săsesc sânt rugate cu tot respectul a lua spre știință aceste concluse ale noastre cu aceea, că noi mai mult ca la crearea unei fundațiuni comunale nu putem coopera între împregiurările date.

Orăștie, 6 Maiu 1896.

L. Bercianu m. p., Dr. I. Mihai m. p., secret. președinte.

„Voește și vei putea!“

Balomir, Maiu 1896.

Dle Redactor,

Atât de des auzim pe unii și alții tânguindu-se, că șa că pe dincoala, că nu pot face nimic; că le e școala slabă și n'au cu ce o ridica, și că sânt siliți a o lăsa să cadă în mâna statului, și alte multe, de te doare inima când le auzi. Am auzit de curînd ear' o atare tânguire dela un om dintr'un sat. Eu gândesc că nu avem drept să ne plîngem în acest chip, și că nu-i așa de adevărat că nu avem și nu putem. Da, nu putem pentru-că nu vrem sau nu știm cum să facem, dar' de-am vrea și am ști, mult am putea!

Eu am credința asta dela noi din comună. 'Mi-am câștigat-o vîzînd cum au mers treburile la noi cu zidirea școalei. De aceea pentru cei prea slabi în credință, dă-mi voe, dle Redactor, să spun puțin istoria zidirii școalei noastre, că poate fi de învățătură și altora.

Aveam o școală slabă de tot, ca să nu zic că n'avem de loc. De mult timp ne tot găteam și noi, ca mireasa, să ne facem o școală potrivită timpului de astăzi, dar' lipsa și greutatea cu care trebuia să ne luptăm ne puneau pedeci. Ci noi ne-am îmbărbătat și ne-am hotărît să ne încordăm puterile, să biruim noi răul, nu el pe noi.

Inainte de toate ne trebuiau parale pentru un lucru mareț așa ca să corăspundă planului ce făcusem, și parale nu aveam! Aveam 300 ferdele cucuruz, adunat dela locuitorii noștri ca să facem un magazin de bucate. O nimica toată. Ne-am pus în înțelegere cu protopopul de pe-atunci și cu bravul președinte parochial dl Radu Zunea, că această sumuliță de bucate să o prefacem în bani și să începem lucrul. Am căpătat 300 fl. Preliminarul planului era însă de 3000 fl. Ce să facem? Ne-am luat după câștigare de ajutoare. Prea veneratul Consistor ne-a ajutat cu 500 fl.; dela M. Sa Monarchul am primit 100 fl., restul 'i-am adunat din ajutoare din comună și din jur, așa că numai ne-am trezit ca prin vis, că școala noastră se gată și și spelele se coper! In 1888 se putea începe și prelegerea într'însa. Ne mai lipseau însă mobilele. Dl învățător Ioan Balomiri rugat și avînd făgăduințe de sprigin, a pus la cale petreceri în sala cea frumoasă și mare a școalei, și spriginindu-ne publicul din toate părțile, s'au adunat frumoase parale, cu cari ne-am putut procura toate lucrurile de lipsă în școală. Ne-am scăpat școala din ghiarele celor-ce lăcomeau s'o apuce. Azi sîntem mândri cu o școală corăspunzătoare întru toate cerințelor legii!

„Voește și vei putea!“

Am voit, am dorit
Și toate le-am împlinit!
Voiți tot așa și voi
Veți reuși ca și noi! —

Înainte de a încheia, dă-mi voe, dle Redactor, să pomenesc aci pe acei, cari au străduțit mai ales, până la sfîrșitul școalei noastre,

și anume pe dnii *Radu Zunea*, care de mai mulți ani ne conduce treburile bisericesti și școlare ca președinte al comitetului parohial și școlar, spre binele și bucuria noastră, apoi bravul nostru preot dl *Nicolau Suciu*, care tot așa dela început până la sfârșit a dat ajutorul de lipsă în toate privințele, — precum și dl învățător al nostru *Ioan Balomiri*, care a ostenit mai ales întru strângerea ajutoarelor pe seama școlai. Comitetul parohial stătea din membri vrednici, ca Toma Vulc, Ioan Mihailă, Avram Oprîța, Ioan Adam și alții — cari spriginiți toți de poporul bun și cu tragere de inimă, au dus lucrul la sfârșit. Cu cât mai multe greutăți au împințat, cu atât mai bine le-a părut și ne-a părut tuturor când am văzut isprava.

Nu sunt dar, dle Redactor, după părerea mea, întemeiate tânguirile unora și altora, că nu pot face nimic. Ba se poate chiar din nimic face mult, numai conducătorii să știe lua lucrul în mână, să aibă comitetele pricepere și voe, și poporul îi ajută și dau înainte!

Crede și încearcă!
Voește și vei putea!

Achim Cristea,
membru în comitetul parohial.

Invitare de abonament.

Cu numărul trecut împlinindu-se întâiele 4 luni ale acestui an, rugăm pe domniile abonamenții ai noștri, a căror abonament cade la acest termen, să binevoiască a grăbi cu reînoirea lui, ca să nu fim siliți a înceta trimiterea foii.

Prețurile rămân cele cunoscute:
pe 4 luni: 1 fl.; pe 1/2 an: 1 fl. 50 cr.;
pe un an: 3 fl.

Milleniul în Alba-Iulia.

Aici s'a făcut tămbălău millenar, ieri în 9 și azi în 10 Maiu c.

Ieri în 9 Maiu s'au ținut sărbările școlare, cari în școlile române au avut înfășurarea de parodii.

Merită toată lauda poporul nostru de aici, cari nu și-au lăsat în această zi băieții la școală. Parodia deci s'a ținut cu câțiva băieți începători, — de 6 ani — fiind de față la ambele școli câte doi delegați de ai poliției.

Seara s'a arangiat o sărbare în piață, cu vorbiri și cântări patriotice, ear' musica pompierilor, și mai târziu și musica militară, au executat piese unguerești, făcând ocol pe câteva stade.

Orașul a fost — la poruncă — iluminat. În acest punct trebuie să amintesc un lucru, care ne-a atins dureros. Deja de câteva zile s'au arborat — tot la porunca poliției — stindarde pe case.

Românii însă nici unul nu și-a batjocorit casa, nici unul n'a arborat steaguri.

N'au purces tot așa de laudabil însă și cu luminatul.

Câțiva dintre inteligenții au pus lumini în ferestri, de frică să nu le spargă cineva cu pietri.

Mai mulți însă, cu toate amenințările n'au luminat.

Eată, cari s'au dat — după-cum am aflat din isvor sigur: — R. Pația, protopopii Micu și Ivan, adv. Nicola, Dr. Ioan Marcic, Aug. Mazzuchi, Silvestru Moldovan, ved. Barbu și preotul Rusanu, apoi țeranii.

Casele acestora stăteau cernite în negru între celelalte luminate, jeleau soartea și amarul poporului românesc.

Duminecă au fost servicii divine, dar' poporul nostru, când au venit delegații primăriei, au părăsit biserica.

A fost și un »banchet millenar« si petrecere populară, la cari nici un Român n'a luat parte.

Tot tămbălăul l'au făcut Maghiarii vechi și Maghiarii noi, adecă Jidani, dar' fără entuziasm, fără nici o însuflețire, cu toate că matadorii au proiectat sărbări grandioase.

Parturunt montes.... (Tribuna).

CORESPONDENȚĂ

Fornădia, 19 Aprilie 1896.

Dle Redactor,

În comuna noastră Fornădia curat românească, gr.-ort. avem un primar, care numai bine nu face, anume: pe bieții oameni săraci în tot felul de chipuri îi necăjește cu gloabe pîrîndu-i pe la pretură cu tot felul de scornituri; aduce pe capul lor chiar și acuma primăvara executori și gendarmi; lucrează din toate puterile în contra bisericii și a școlai, și a tot ce e sfânt și drept; la sfințele sărbători ale Paștilor a adus paști dela preotul gr.-cat. din Mintia ca să le împarte în cimiter și să tulbure liniștea poporului. Poporul însă nu l'a ascultat și a rămas de rușine cu soții sei cu tot. Din ură personală către subscrisul, ajutat de trei soți și de protopopul se gr.-cat. umblă să facă zizanie între oameni să și părăsească religia lor gr.-or., să treacă la cea gr.-cat. Nu e frumos lucrul acesta, mai ales că-l fac în ascuns și folosindu-se de mijloace neiertate. Ear' cum nu și-a prea ajuns scopul, acuma ce de necaz, a început a bate la oameni pe drum, și toată mânia și-o vîrsa asupra poporului. Dar' s'a umplut și cupa răbdării noastre. I-se croiește și judelei nostru, aceea ce de mult ar fi trebuit să i-se facă. »Bate Dumnezeu pe dracu«. Acestea le spun în public, ca el cât poate să se îndrepteze, căci altfel este leac și în cer și pe pământ, pentru cei-ce așa se poartă față de popor, cum el se poartă.

Petru Câmpean.

Hunedoara, Maiu 1896.

Onorată Redacțiune,

Vă rog a publica în »Revista Orăștiei« următoarele:

Ținând, se vede, la trecutul se, protopopul gr.-cat. din Hunedoara *Ioan Popu*, s'a văzut îndemnat să nu și schimbe ținuta chiar în anul milleniului și a fost statornic și de astă-dată în a-și dejos biserica sa și a și batjocorit națiunea sa, prin o faptă cu adevărat millenară, luând parte în ținută de tot sărbătorească, Sâmbătă în 9 Maiu, la sărbarea millenară a școlai de stat din loc.

Aceasta o aduc la cunoștința publicului nu pentru-că ar fi doară ceva neobicit în viața numitului protopop, ori că doară ar fi fost mirați Românii de aici prin faptul acesta, Doamne ferește! E regulă la densus să iee parte la toate sărbările maghiare fie ele cât de jignitoare pentru Români — ci pentru-că prea multe păcate naționale, cari ne-au durut până în adâncul sufletului, a făcut, și noi l'am coperit numai cu disprețul nostru, fără să-l mai arătăm și publicului mare românesc. Acum însă e prea mult! Ținuta sa »patriotică« și-a fost inaugurat-o de altcum în anul prim al venirii sale între noi prin faimosul bal, satirizat la timpul și locul seu.

În anul milleniului însă am socotit să stăm puțin de vorbă cu dl protopop în mod serios. Dar' fiindcă tot mai avem nițică nădejde în îndreptarea densusului, întrelăsăm de astă-dată a-i face pomelnicul faptelor sale patriotice toate. Vom mai aștepta nițel. și ni-ar părea tare bine să nu fim siliți să părăsim îndelungă răbdarea. Și întâiul semn de îndreptare a densusului îl vom privi în aceea, dacă va înceta a și da bănișorii pe ziarul românofag »Egyetértés«! Un Hunedorean.

Concurs.

Pentru dobândirea premiului de 15 fl. v. a. oferit din partea St. Domn Dr. *Stefanu Erdélyi* și soția, din Orăștie, pentru acel învățător și membru al Reuniunii docenților gr.-cat. din ținutul Hațegului, care va dovedi cel mai bun progres cu elevii în *musica vocală și instrumentală*, prin aceasta se escrie concurs cu termenul până la 1/13 Iulie a. c.

Doritorii de a obține acest premiu au să și îndrepte rugărilor provăzute cu atestatele respectivelor senate școlastice vidimate de protopopul districtual, la subscrisul vice-președinte până la termenul pus.

Hațeg, la 4 Mai 1896.

Pentru comitetul central al Reuniunii docenților gr.-cat. din ținutul Hațegului:

Paul Oltean m. p., N. Trimbițoiu m. p.,
vice-președinte. S. Țarina m. p.,
notari.

NOUȚĂȚI

Dr. V. Lucaciu a trimis președintelui *Ligei* la București o scrisoare despre primirea ce i-s'a făcut la Montpellier. Scrie că toată lumea de viță latină urmărește cu drag lupta pentru libertatea națională a Românilor și foile neamurilor latine, toate scriu încurajator pentru noi. Vom da la timpul seu încă amănunte despre petrecerea părintelui Lucaciu în mijlocul frunțașilor neamurilor latine, adunați la Montpellier.

Un testament frumos. În *Feldioara* (lângă Brașov) bravul țeran *George Silvestru Piltea* și soția sa *Zinovia*, vîzându-se înaintați în vîrstă și fără copii, și-au făcut testamentul, prin care își întabulează întreaga lor avere în preț de 6000 fl. pe numele bisericii gr.-or. din *Feldioara*, avînd să treacă în folosința ei după moartea testatorilor. Din venitele moșiei se vor pune în lada bisericii din *Feldioara* 50 fl. în tot anul, din cari să se cumpere cărți școlare săraci de 5 fl. alți câte 5 fl. să se dea bisericilor române din 4 comune vecine și 2 fl. la fondul corului plugarilor; cu 3 fl. să se aboneze un număr din »Gazeta« pentru școala română din *Feldioara*, etc. Eată o pildă frumoasă dată de un țeran român ce știe prețui biserica și școala și știe că dacă numai poate, cade-se fiecărui credincios a jertfi din prisosul seu cât mai mult pentru aceste mari așezăminte.

Protestul Cugirenilor contra ședinței millenare a congregației noastre, s'a trimis înainte cu 2 săptămâni coperit de peste 150 subscrieri în frunte cu domnii preoți ai locului. În Cugir deșteptarea națională e atât de viuă și frumoasă, că punătorii la cale a protestului și adunătorii de subscrieri sînt țerani, oameni din sinul poporului! *Ioan Măruș*, *Petru Tănase* și *Niculae Băluțiu* se chiamă bravii țerani cari au stăruit pentru înaintarea și subscrierea protestului. Ne bucură aceasta, cu atât mai mult, că urmîndu-se acest lucru și pe aiurea o să ajungem în curînd să nu ne mai poată Ungurii scoate ochii cu aceea, că »popii« noștri sînt ațitătorii ori »amăgitorii« poporului, ci vor vedea și vor crede că poporul el însuși se mișcă, se luptă pentru dreptul și onoarea sa!

Moștenitorii tronului român, Altețele Lor Regale Prințul de Coroană *Ferdinand* și *Princesa Maria*, au plecat la *Moscvă* (în Rusia) pentru a lua parte ca trimiși din partea curții domnitore române, la sărbările de încoronare a Țarului Rușilor. Alteța Sa principesa *Maria* și-a gătit numai pentru aceste felurite sărbări haine de 60.000 lei, voinț să iee parte la fiecare sărbare în altă haină.

Societatea »Petru Maior« a tinerimii universitare române din Budapesta, oprită înainte cu vre-o 4 luni fără nici un drept de guvern în lucrarea ei mai departe, după multe stăruințe și lămuriri date de membri ei conducători, va fi redeschisă în curînd spre bucuria tinerimii române și a noastră a tuturor.

Maial. Tinerii meseriași din Orăștie arangiază, Luni a doua zi de Rusalii un maial în pădurea »Grigori«. Intrarea de persoană 10 cr., jucătorii 50 cr. La cas de timp nepotrivit, petrecerea se amină pe Dumineca viitoare.

Convocare. Despărțământul Hațegului al »Reuniunii învățătorilor români gr.-or. din districtul Devez« al arhidiecesei transilvane, își va ține a doua adunare generală *Luni în 6/18 Maiu 1896* în școala din Hațeg la 2 oare după amezi. Sînt poștiți prin aceasta la adunare toți membrii despărțământului, precum binevoitorii cauzei școlare. Programul: 1. Deliberare asupra regulamentului dat de comisiunea administrativă comitatensă referitor la cercetarea școlai, la învățător și la învățămînt, — explicațiuni de *George Reitescu*. 2. Prelegeri practice din comput, învățămîntul intuitiv, din cetire și scriere, de membrii: *Constantin Dima*, *Ioan Boța*, *George Șandru* și *Iuliu Ioanovicu*. 3. Calitățile morale ale învățătorului român, de *Iuliu Ioanovicu*. 4. Eventuale propuneri.

Petroșeni, la 10 n. Maiu 1896

Avram Stanca, Iuliu Ioanovicu,
președinte. notar.

Steaguri arse. După necazul ce li-a făcut »patrioților« millenari arderea steagului unguerec în Belgradul-sărbesc, au urmat altele aici în țeară: La *Caransebeș* o cală de croitor român a dat foc unui steag maghiar. Unul a fost ars chiar în Budapesta, ear' pe unul l'a trîsnit în Abrud, de pe turnul bisericii unguerești. Foile »patriotice« maghiare, fac un tărăboiu, dragă-mi-te Doamne, pentru asta, de ții-i mai mare dragul!

Slavii contra milleniului. Tinerimea universitară slavă dela universitatea din *Praga*, *Croați*, *Sloveni* și *Cehi*, au ținut la 10 Maiu o mare adunare, de peste 500 inși, protestînd contra milleniului unguerec, falsificător al adevărului.

Rectificare. Prețurile însemnate în inseratul de pe pagina din urmă a dlui *Rudolf Kaess*, sînt pentru 100 chilo, nu numai pentru 75, cum din greșeală e tipărit.

Examele.

Ordinea examenelor de vară în protopresbiteratul gr.-or. al Hațegului.

Pentru ținerea examenelor de vară la școlile confesionale gr.-or. din protopresbiteratul Hațegului cu sfârșitul anului școlar 1895/6, s'a satorit următoarea ordine:

În comuna:

1. *Fizești-Federi* și *Ohaba-Ponor*, se va ține examenul Sâmbătă în 16 Maiu la 8 oare nainte de amezi;
2. *Ohaba de sub peatră*: tot atunci la 3 oare după amezi;
3. *Nădăștia-superioară*: Marți în 19 Maiu la 8 oare n. d. a.;
4. *Ocolişul-mare*: tot atunci la 2 oare d. a.;
5. *Petrila* (parochia de sus), Sâmbătă în 23 Maiu n. d. a.;
6. *Nucșoara*: Marți în 26 Maiu la 8 oare nainte de amezi;
7. *Bărești*: Mercuri în 27 Maiu la 8 oare n. d. a.;
8. *Sânpetru*: tot atunci la 2 oare d. a.;
9. *Petrila* (parochia de jos): Joi în 28 Maiu n. d. a.;
10. *Zlăstii-Boz*: Sâmbătă în 30 Maiu la 8 oare n. d. a.;
11. *Cincis*: Duminecă în 31 Maiu la 9 oare n. d. a.;
12. *Teliuc*: tot atunci la 3 oare d. a.;
13. *Valea-Sângeorgiu-Grid*: Marți în 2 Iunie;
14. *Livezeni*: Mercuri în 3 Iunie la 9 oare nainte de amezi;
15. *Petroșeni*: Joi în 4 Iunie la 9 oare n. a.;

Examele se vor ține, încât va fi cu puțință, sub conducerea subscrisului.

Domniile învățători sînt invitați a pregăti în mod cuviincios și prescriși lucrurile lor de ziua sărbătorească a examenului, când se va face și cercetarea raționinilor bisericesti în diferitele comune.

În sfârșit, potrivit hotărării adunării generale a învățătorilor din despărțământul acestui tract, din 28 Martie a. c., domniile învățători sînt poștiți a achita taxele restante la fondul reun'unii — încă înainte de ținerea examenului, despre ce au fost provocați și altă-dată prin circular deosebit.

Dela Oficiul protopresbiterat gr.-ort. al tractului Hațeg.

Petroșeni, la 7 Maiu 1896.

Avram Stanca,
adm. protopresb.

FEL DE FEL

În birt. Un oaspe spune birtășului: Mă mir cum dai D-Ta și vinurile negre cu același preț ca și pe cele albe. Peste tot locul cele negre sînt mai scumpe!

Birtășul, luându-l gura pe dinainte, răspunde: De ce? pentru puțină vopsea ce pui în celea...

POSTA REDACȚIEI.

D-șoarei M. D. în B. Îți recomand din »Biblioteca pentru toți« numerii 1. 7. 9. 11. 16. 17. 21. 23—24. 28—33. 37. 40. 52. 53. 55. 60. Îi poși avea și în Orăștie dela librarul de aici.

Nolli... idealistă și iubitoare de frumos, cum te știi, așa-i că d-ta vei întrece pe d-șoara de mai sus în a-ți procura cărțile cele ce i-le recomand? Cetește-le și afi în Nr. 21 icona aproape fidelă a D-tale... Ai scrisoare la poșta.

Dlul T. T. în C. boulii. Scuză, dar' nu se poate. Ori-cât de românește ar fi vorbit dl S. nu poate fi laudat că acolo a vorbit, la banchetul millenar! Mai bine lăsați-o infundată.

Pentru redacție responsabil: **Ioan M. Corvin.**

BIBLIOGRAFIE.

„BIBLIOTECA PENTRU TOȚI“.

Eată cei mai noi numeri:
 Nr. 39. »Povestea vorbei«, (partea a III-a și ultima) de Anton Panu.
 Nr. 40. »De prin veacuri«, (vol. II. și ultim) de Carmen Sylva.
 Nr. 41. »Noțiuni asupra științelor«, de Huxley, traducere.
 Nr. 42. »Doruri și amoruri«, poezii de A. Depărățeanu (partea I.)
 Nr. 43. și 44. »Elocuența română«, vorbiri frumoase adunate dela cei mai mari vorbitori români, de Gh. Adamescu.
 Nr. 45. »Doruri și amoruri«, poezii de Alex. Depărățean, (partea II.)
 Nr. 46. »Dușmanii nostri. Cine-i ucigașul?« Prea frumoase povestiri ușoare din știința medicală, de Dr. A. Urechiă. O carte în care e de minune împreună frumosul cu folosul, petrecerea cu dobândirea de folositoare cunoștințe.
 Nr. 47. »Cântece și plângeri«, poezii de Mich. Zamfirescu (partea II).
 Nr. 48. și 49. »Elocuența streină« adunare de vorbiri alese din cei mai mari maeștri ai vorbii în istoria lumii din vechime până azi: Demostene, Cicero, Ioan Chrisostom, Napoleon, Bismark, etc. de Gh. Adamescu.
 Nr. 50. »Convorbiri despre artă«, de E. Pecaut și Ch. Baude traducere, de Dumitru Stăncescu, o prea folositoare carte pentru tinerimea dela gimnasia și de prin seminarie mai ales!
 Nr. 51. »Din goana vieții«, poezii de A. Vlahuță, cu portretul și iscălitura poetului.
 Nr. 52. »Prieten«, roman de dulcele scriitor Francois Coppée, tradus de Dumitru Stăncescu.
 Nr. 53. »Doi trandafiri și Lacrimi de copii«, nuvele de multă frumseță, de Wildenbruch, traduse de L. M.

Nr. 54. »Patriotul«, după Paul Bourde, tradus de D. Stăncescu, carte ce arată frumseța simțământului patriotismului.
 Nr. 55. »Din inimă«, poezii de Radu D. Rosetti.
 Nr. 56. »Convorbiri despre artă«, vol. II. de E. Pecaut și C. H. Baude, trad. de D. Stăncescu
 Nr. 57. »Din goana vieții«, vol. II. de A. Vlahuță.
 Nr. 58. »Schite ușoare« de I. L. Caragiale.
 Nr. 59. »Din goana vieții«, vol. III. de Al. Vlahuță.
 Nr. 60. »Manon Lescaut«, roman de Abatele Prevost, traducție de I. S. Spartali.
 Nr. 61. »Satire« de D. Olănescu (Ascanio), membru al Academiei Române. Toate se pot avea dela librăria dlui F. Schäser în Orăștie ori «Institutul Tipografic» în Sibiu!

LOTERIE.

Tragerea din 9 Maiu st. n.
 Budapesta: 72 37 76 88 82
 Tragerea din 2 Maiu st. n.
 Timișoara: 54 19 28 85 50
 Tragerea din 29 Aprilie st. n.
 Sibiu: 32 22 68 79 14

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI
dela 5—11 Maiu st. v.

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
	Dum. ss. Părinți, gl. 6, sft. 10.	
Dum.	5 Marea Mta Irina	17 Ubald
Luni	6 S. și dreptul Iov.	18 Venanțiu
Marti	7 S. Muc. Acachie	19 P. Cölest.
Merc.	8 † S. Ap. și Ev. Ioan	20 Bernartin
Joi	9 Pror. Isaia	21 Felix
Vineri	10 S. Ap. Simon	22 Iulia
Sămb.	11 S. Muc. Mochie	23 Desideriu

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința stimaților amatori de flori, că subscrisul am deschis în Orăștie (Piața mare Nr. 1.) un stabiliment permanent de flori, și sunt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu **ori-și-ce fel de flori** proaspete.

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc *indată* comande de buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi pentru morminte etc., cu cele mai moderate prețuri.

Doritorilor de-a cultiva înșiși trandafiri, li-se împărtășește spre binevoitoare luare aminte, că le pot servi cu *trunchiuri cu rădăcini ce pot fi sădiți indată*, altoiți și cultivați, etc.

Cu stimă
H. M. Hedwig
 florar. 2—26

(352)

BUCHETE DE NUNTĂ

90 (353) **A V I S.** 2—4

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința onoraților mei mușterii din Orăștie și jur, și pe această cale, că

Prăvălia mea de cărnuri afumate

ce se afla până acum pe »Strada Promenadei«, dela 1 Maiu încoace, o am strămutat în **Piața-mare nr. 21.**

Rog dreptaceea pe onorații mei mușterii și pe toți cari doresc a avea **cărnuri afumate, șunci, salame, cărnați de tot felul**, etc. a mă onora cu comande, servindu-le eu cu marfă bună, proaspătă și cu prețuri moderate, în toată bunăvremea.

Cu distinsă stimă
Michael Fleischer,
 afumător de cărnuri.

Sacii se primesc înderept numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui
Rudolf Kaess. 25—48

63 (350)

Recomandă onoratului public și cu deosebire
comercianților din provincie, spre vânzare.

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspetă, excelentă și ieftină**, în saci, și produsă exclusiv din grâu de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

Nrul:	0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8	Gries
75 Kl.	12.40	11.80	11.20	10.60	10.20	9.80	9.30	8.40	7.50	6.80	13.20

Sacii cei mari se rescumpără cu 20 cr.

Făina se vinde în saci de 75 kilo.

La vânzare, sacii se dau gratis!

PRĂVĂLIA ROMÂNĂ

a lui
IOAN I. VULCU 1—

(Piața-mare) — **în Orăștie** — (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei noue a lui *Ioan I. Vulcu*, negustor român, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri de **băcănie și ferărie**. Și anume: Mărfuri de

— BĂCĂNIE: —

Făină de toți numerii; zahar, orz, urez, și tot felul de articli trebuincioși pentru hrană. Prețuri moderate. Marfă totdeauna proaspătă și bună. Ear' îndeosebi țeranilor se atrage luarea aminte asupra feluritelor soiuri de

— FERĂRIE —

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Și anume:

<p>Feruri de plug, sape, arșauă, și altele, de cele mai noue și practice.</p>	<p>Fireze, mai late și mai înguste, securi, topoare, și alte unelte pentru lemnărit.</p>
<p>Coase din Styria, sistem nou și bun! Se dau pe garanție! Dacă nu corespund, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot aci se pot căpeta cute pentru ascuțit, de cele mai bune.</p>	<p>Oțel și fer, drugi de fer și pante, etc. și tot felul de articli și unelte trebuincioase la economie, acasă și în câmp!</p>
<p>Lanțuri de tot felul, de fer și drot</p>	<p>Vase emailate și de fer, căldări, frigări etc.</p>
<p>Cuie de drot, pentru șindilă, potcoave, și altele.</p>	<p>Lampe, mari și mici, lumini, petroleu, etc.</p>

Negustorilor în mic de prin comune, li-se dau mărfurile trebuincioase în condiții foarte ușoare și cu prețuri de tot moderate!

Telegr.: „Minerva“

„Minerva“

Institut tipografic, societate pe acții
în Orăștie

Se recomandă a executa următoarele:

<p>Opuri și Broșuri Placate</p> <p>Bilete de logodnă și cununie Carte și epistole</p> <p>Couverte în toată mărimea</p> <p>Circulare și pref-curențuri Note</p>	<p>Bilete de vizită după plac și cerere</p> <p>Registre și imprimare pentru toate speciile de servicii</p> <p>Anunțuri Bilanțuri, Compturi și Adrese.</p>
--	---

(354)

Aceasta Tipografie este provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în poziție de a putea executa ori-ce comande prompt și cu acurateță.